MUHAMMED BİN İBRÂHİM EL-İSFEHÂNÎ (Ebû Bekr-i Attâr)

Hadîs âlimlerinin büyüklerinden. İsmi, Muhammed bin İbrâhim bin Ali el-İsfehânî'dir. Künyesi, Ebû Bekr'dir. "Attâr" lakabı ile meşhûr oldu. İsfehânlı olup, doğum târihi belli değildir. Hadîs ilmini öğrenmek için çok yeri dolaştı. Birçok âlimden ilim alıp hadîs-i şerîf dinledi. Hâfız olup, yüzbinden fazla hadîs-i şerîf ezberledi. Meşhûr hadîs âlimi Ebû Naîm'in kâtipliğini yapardı. 466 (m. 1074) senesi Safer ayında vefât etti.

Büyük hadîs âlimi Ebû Bekr-i Attâr, Basra'da Ebû Ömer-i Hâşimî'den, Ali bin Kâsım en-Neccâd'dan, Bağdad'da Ebü'l-Kâsım el-Hurâfi'den ve onun asrında yetişen âlimlerden, İsfehân'da Ebû Saîd en-Nakkâş'dan, Ebû Bekr bin Merdeveyh ve diğer âlimlerden ilim alıp, hadîs-i şerîf dinledi. Kendisinden de; Saîd bin Ebî Recâ', Hüseyn bin Abdülmelik el-Hellâl, Fatıma binti Muhammed el-Bağdâdî, Muammer bin İsmâil bin Ali el-Hammâmî ve daha birçok âlim ilim alıp, hadîs-i şerîf rivâyet ettiler.

Ebû Sa'd-ı Sem'ânî diyor ki; "O, memleketindeki âlimlerin yanında, derecesi, kıymeti büyük olan bir hadîs hafızıdır. Birçok âlimin ilim meclisine devam ederek hadîs-i şerîf yazdı."

Ed-Dekkak, "Risâle"sinde diyor ki; "O, ezberlediklerini yazan hafızlardan idi."

Onun bildirdiği hadîs-i şerîflerde buyuruldu ki;

> Birgün Peygamber efendimize (aleyhisselâm) bir adam geldi ve dedi ki: "Yâ Resûlallah! Ben annemi, sıcağı çok şiddetli bir günde omuzumda iki fersah (11,52 km.) taşıdım. O gün, bir et parçası dışarıya atılsaydı, güneşin hararetinden pişerdi. Annemin hakkını ödeyebilmiş miyim?" Resûlullah efendimiz buyurdu ki: "Bir güler yüzle de olsa, bunu yapmış olursun."
>
> "(Ey insanlar!) Ben rahmet ve hidâyet vesilesiyim."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tezkiret-ül-huffâz cild-3, sh. 1159

2) Şezerât-üz-zeheb cild-3, sh. 325